

Den nationale flagdag i det nordjyske

Af Uffe Uhler

Flagdagen for Danmarks udsendte den 5. september oprandt med det herligste solskinsvejr og lune, der varede ved hele dagen, så det kunne kun blive til en dejlig og festlig dag i det nordjyske.

Atter i år havde det gode samarbejde med Trænregimentet tilsikret, at soldaterforeningerne kunne stille med flest mulige af deres smukke faner for at hædre vores soldater og veteraner til arrangementerne i Aalborg og Jammerbugt kommuner.

Ved Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum holdt en bus fra regimentet klar til afgang klokken 09.00 med faner og folk fra soldaterforeningerne, så man kunne

Jens Præstegaard byder velkommen

halve time både højnede stemningen og høstede velfortjent applaus imellem numrene.

En del af de mange deltagere i DGI huset

være på plads til kl. 10.00 i DGI hallen i Aabybro til formiddagens flagdagsarrangement i Jammerbugt Kommune.

Mange veteraner og pårørende var allerede mødt op i hallen og havde fundet en plads ved bordene, der stod dækket med hvide duge og kaffekopper. Snakken summede hyggeligt, men tog af kl. 09.30 da det som altid velspillende Flyvestation Aalborgs Brass Band satte i med herlige toner, som i den næste

I år var der sørget for et ekstra geværstativ, så der var den plads, som skulle til, for at soldaterforeningernes mange faner kunne tage sig allersmukkest ud i salen.

Tidligere kommunalbestyrelsesmedlem og pensioneret brigadegeneral Jens Præstegaard (der har en fortid med

tjeneste ved Dronningens Livregiment) var dagens ordstyrer igen i år, og hans fortid fornægtede sig ikke – præcis på slaget 10.00 bød han de omkring 100 fremmødte velkommen, hvorefter han overgav ordet til borgmester Mogens Gade.

Borgmesteren bød på kommunalbestyrelsens vegne velkommen til dette års markering af flagdagen i Jammerbugt Kommune. Han havde glædet sig til denne dag, sagde han, for flagdagen var

Borgmester Mogens Gade

en kærdkommen lejlighed for såvel civilbefolkningen som det officielle Danmark til at udtrykke påskønnelse for den indsats, som er ydet på missioner og fortsat vil blive ydet af de mange, der udsendes af Danmark.

Han hyldede alle, soldater såvel som politifolk, redningsmandskab, sundhedspersonale og civile, som på missioner rundt om i verden havde løst vigtige og farlige opgaver og gjort deres til, at verden er blevet et sikrere og bedre sted at leve.

I kan med stolthed sige, at I har været med til at gøre en forskel, understregede borgmesteren.

Han mente, at det måtte være svært for den udsendte at savne familie og venner, men mente også, at livet ude på mission med de svære fysiske og mentale vilkår, som opgavernes løsning måtte byde på, skaber et helt specielt sammenhold og et stærk kammeratskab.

Og nok vender de fleste stærkere hjem, fortsatte Mogens Gade, men nogle kommer også hjem med ar på krop og sjæl. Dem og deres pårørende skal det danske samfund være klar til at tage sig af; vi skal tage hånd om vores veteraner.

Enkelte har bragt det største offer; dem vil vi mindes med ydmyghed og stolthed med et minuts stilhed, sagde borgmesteren. Og nu kunne man næsten under den intense stilhed i salen føle de tilstedeværendes gode tanker, der gik til de fraværende kammerater og familiemedlemmer, der gav det største offer. Herefter udtrykte Mogens Gade taknemmelighed til de pårørende, som både skulle bære ansvaret for at dagligdagen fungerede herhjemme og samtidig bære savnet af og bekymringen for den udsendte.

Borgmesteren sluttede sin tale med at takke Jens Præstegaard som primus motor for det praktiske arrangement, ligesom han takkede Flyvestation Aalborgs Brass Band for deres fine bidrag til den både festlige og højtidelige stemning.

Straks efter tog man teksten til "Blæsten går frisk over Limfjordens vande" frem, og med den nys givne borgmesterlige tak til orkesteret, kunne det jo kun inspirere til den umanerligt smukke musikledsagelse, som Brass Bandet leverede til den nordjyske nationalsang.

Jens Præstegaard opfordrede nu til at få skænket kaffe i kopperne, hvorefter han bød velkommen til dagens hovedtaler, Nordjyllands politidirektør, Anne Marie Roum Svendsen.

Hun glædede sig over at se så mange samlet, for på flagdagen er vi sammen for at anerkende alle de mange mænd og kvinder fra Forsvaret, Politiet, Sundhedsvæsenet og andre, der har været sendt ud i verden. Hun omtalte de mange brændpunkter i Mellemøsten, på Balkan, i Irak og Afghanistan og rundt i verden, hvor efterhånden flere tusinde

Politidirektør Anne Marie Roum Svendsen

danske havde været udsendt på missioner. Ofte har livet været på spil; nogle har måttet betale den højeste pris, andre er vendt hjem med ar på krop og sjæl.

Arbejdet for en bedre verden, hvor man kan leve i frihed, er et arbejde, man ikke skal undervurdere. For, sagde hun, hvis man tror, at de demokratiske frihedsrettigheder kommer af sig selv, ja, så tager man grundigt fejl. Det kræver en vedholdende indsats at sikre friheden. En indsats for, at andre mennesker i verden kan leve i fred og frihed, giver mening. Med citatet: "Det kræver kun én ting, hvis denne verdens ondskab skal sejre; nemlig at gode mænd ingenting fortager sig." rettede hun sin tak til de udsendte, som havde taget et konkret ansvar på deres skuldre og ydet en indsats for at vores børn og børnebørn forhåbentlig kunne vokse op i en bedre verden.

Ligeledes rettede hun en tak til de pårørende, hvor hvem det betyder store afsavn at have et familiemedlem udsendt. Anne Marie Svendsen sluttede sin tale med at sige: "Jeres indsats har min dybe respekt. Tak"

Jens Præstegaard takkede politidirek-

tøren for den fine tale, der inspirerede ham til at bemærke, at "når man som jeg har været til multinationalt, multietnisk og multi-alling, opnår man tolerance og respekt for andre. Det kunne man godt ønske sig i den hjemlige debat."

Så bad han folk tage for sig ved buffeten med sandwicher og drikkevarer; om end pænt og høfligt sagt og ment, havde han nu ikke behøvet at sige det, for det havde mange for længst selv fundet ud af.

Så blev ordet givet frit, hvilket Henrik Fenneberg benyttede til at fortælle lidt om sig selv og Veteran Oasens aktiviteter.

Jens Justenlund fra Danmarkssamfundet fortalte lidt om Dannebrogss 800 års jubilæum og opfordrede folk til at blive medlem, så Danmarkssamfundet kunne opretholde økonomi til vedblivende at uddele flag og faner.

Den sidste på talerstolen var Niels Jørgen Sørensen, som gav en kort og ganske spændende beretning om sin udsendelse som humanitær medarbejder i Bosnien i 1992 – 93.

Den danske regering havde givet 50 mio. kr. til nødhjælp, som han var med til at forvalte derude.

Han var engang kommet til et check point, som var bemannet med folk, der var klædt som Ustasha (en kroatisk, ultranationalistisk terrororganisation, som samarbejdede med nazisterne under 2. verdenskrig). Da han talte til dem på tysk, blev de meget stolte, og han kunne herefter køre frit.

Danmark havde bl.a. doneret nogle ambulancer, som hentede sårede ind fra slagmarken.

I Srebrenica var der indrettet en primitiv

operationsstue i en kælder, hvor en læge kaldet "Sjuko" behandlede de sårede, som blev bragt ind – uanset ven eller fjende – for ham var det patienter.

"Sjuko" blev senere landets sundhedsminister.

Mellem disse indlæg fra talerstolen gik snakken hyggeligt over bordene, og Brass Bandet sørgede for herlig musik.

Klokken 11.30 sluttede det fine arrangement, og veteranerne kunne drage hjemad efter en dejlig formiddag med taler, musik og godt kammeratligt samvær.

Fanerne blev rullet sammen og taget med ud i den ventende bus af fanebærerne; de skulle tilbage til Aalborg for at være med ved flagdagsarrangementerne her. Det første fandt sted på Garnisonsmuseet ved Soldatens Sten. Her var der

ingen geværstativer til fanerne, så de 15 fanebærere måtte stå med dem så længe det varede. Men pyt, i det gode vejr betød det ikke noget; og det så nu også ganske godt ud med de flotte faner og strunke fanebærere i blazere med foreningsmærke og tilhørende slips.

Formanden for De samvirkende Soldaterforeninger i Aalborg (DsS), Asger Kibsgård bød velkommen, da klokken var 13.00, hvorefter han bad Per Iversen lade trompeten lyde til "Blæsten går frisk....". Mange sang med af hjertens lyst uden at skele ret meget til teksten, der stod trykt i det omdelte program, men den nordjyske nationalsang bliver da også flittigt brugt ved arrangementer her på egnen, og så var det jo for de fleste tilstedeværende også anden gang den dag.

Herefter blev der lagt nogle smukke buketter ved Soldatens Sten; den første fra Trænregimentet af regimentschefen, oberst Jess Møller Nielsen, den næste fra Danske Soldaterforeningers Landsråd af dets nordjyske præsidiemedlem, Uffe Uhler og den sidste fra DsS af formand, Asger Kibsgaard - og hver gang blev der gjort respektfuld honnør for den danske soldat. Da den sidste buket var lagt, flød

Frode E. W. Jensen med foreningens fane ved Soldatens Sten

Formand Uffe Uhler gør respektfuldt honnør for den danske soldat

Flotte blomster foran Soldatens Sten ved Garnisonsmuseet

tonerne til "The Last Post" så stille og ærefuldt fra Per Iversens trompet.

Nu talte garnisonskommandanten, oberst Jess Møller Nielsen. Hans tale havde soldaterfællesskabet som den gennemgående røde tråd. Han sagde, at som soldat betyder fællesskabet alt; og den 5. september er den dag, hvor hele Danmark får muligheden for at sende en tanke til den danske soldat.

I talen kom han bl.a. ind på, at tanken kunne gå til et sted, hvor soldater ude i verden eller herhjemme havde været i kamp i en fjern fortid og var blevet såret og dræbt, til soldater, der i nutiden har ydet en indsats for Danmark ude på missioner eller kommer til det, eller til gamle soldater, der har lagt uniformen. Han mente, at Soldatens Sten på en dag som i dag kan være med til at binde unge og gamle soldater sammen. For uanset hvor mange generationer imellem finder de sammen i vished om, at de har et fællesskab.

Den 5. september var også soldaterfamiliernes dag, sagde han, en dag, hvor vi kan takke familierne; for det at være

soldat er en identitet og en livsstil, der kræver familiernes opbakning og støtte, og hvor tjenesten kan indebære, at familierne må bære byrder og afsavn.

Han sluttede sin tale med at nævne, at soldaterforeningerne "er en vigtig del af os", og han roste dem for det store arbejde, de gjorde for fællesskabet. Og han fandt, at det var ham en pligt og en glæde som garnisonskommandant at støtte, hvor det gør nytte.

Så fik Aalborgs 1. viceborgmester ordet. Han indledte med at sige, at Soldatens Sten symboliserer alle soldater, udsendte såvel som soldater i Danmark og det store og vigtige stykke arbejde, de har udført. Og stenen er et samlingspunkt for mennesker, der har brug for at sende deres tanker til steder, hvor soldater i tiden har kæmpet, udført farefuld tjeneste eller tanker til fremtidens soldater.

Han nævnte, at den 5. september er en fejringens dag, hvor vi i Aalborg – og i Danmark – har mulighed for at hædre vores soldater, hjemmeværnsfolk, politi og beredskab.

Han sluttede med at bringe en tak til alle, som har ydet en indsats, og han sendte en tanke til dem, som ikke kunne være her i dag.

Så lød Per Iversens trompet igen til ledsagelse af fællessangen "Der er et yndigt land", hvorefter DsS formand, Asger Kibsgaard afsluttede ceremonien ved Soldatens Sten med tak til de fremmødte, og han bad folk gå ind i museets hal, hvor der stod borde med herlige drikke og snacks, så man kunne få lidt afslappende hygge, inden bussen skulle transportere folk og faner ind til flagdagens arrangement på Gammeltorv.

Hjemmeværnets Musikkorps Nordjylland

Her underholdt Hjemmeværnets Musikkorps Nordjylland med dejlig musik medens enheder fra Trænregimentet, Politiet, Beredskabskorpset og Hjemmeværnet, deres faner og fanerne fra soldaterforeningerne stillede op til parade.

Soldaterforeningernes faner samlet på Gammel Torv

Da Budolfi Kirkes klokker i tårnet havde slået tre timeslag, og klangen fra det sidste slag var ebbet ud, modtog oberst Jess Møller Nielsen paraden, hvorefter der blev rettet og præsenteret, medens Dannebrog gled til tops.

Obersten indledte sin tale med at sige, at på den nationale flagdag er det godt at være soldat, og specielt er det en god dag at være soldat i Aalborg – en af landets største garnisonsbyer - en dag, hvor man kan vise anerkendelse til de mange tusinde nordjyder, der uanset hvilken uniform, de bærer eller har båret, har gjort eller

gør en indsats Danmark på ofte risikable opgaver langt væk fra hjemmet.

De pårørende må herhjemme bære savnet og byrden og leve med bekymringen, sagde han, og udtrykte så, at det som garnisonskommandant var ham magtpåliggende, at alle, der har ydet en indsats

for Danmark, og deres pårørende får den anerkendelse og respekt, som de fortjener. Ved slutningen af sin tale henvendte obersten sig til veteranerne med ordene: "Til jer vil jeg kun sige, at ingen kan tage den tid fra jer, som I gav til danskernes sikkerhed. .... Ret ryggen, nakken tilbage og brystet frem. I har al mulig grund til at være stolte af jeres indsats."

Så bad obersten om et minuts stilhed til ære for de faldne.

Det omdelte sangblad blev

nu fundet frem, og musikkorpset intonerede "Der er et yndigt land".

Herefter blev ordet overdraget til dagens hovedtaler, borgmester Thomas Kastrup-Larsen, der indledte med at sige, at han var stolt af, at byen har så

Næstformand og Fanebærer Morten Andersen med foreningens fane på Gammel Torv

mange borgere, der tager del i Danmarks udsendelser, og at Aalborg Kaserne betyder meget for byen, der har været garnisonsby i over 200 år.

Han glædede sig over den brede interesse for vores veteraner, der havde manifesteret sig hos frivillige såvel som ved myndigheder. Det var, sagde han, samfundets ansvar at tage sig af de udsendte, når de kommer hjem, så de kan komme ind i dagligdagen igen.

Han var bevidst om, at det krævede meget af dem derude, og det krævede stor styrke af de pårørende.

Han sluttede sin tale med at udtrykke sin stolthed respekt og takke for indsatsen. Så blev paraden formeret, og med Musikkorps Nordjylland i spidsen, marcherede man ud til Nordkraft, hvor der blev

budt på sandwicher og lækende drikke; det sidste især var vederkvægende på denne lune eftermiddag, hvor solen bagte og fik temperaturen til at ligge langt over tyve grader.

Flot march gennem byens gader. Foreningernes fanebærer føres an af Olav Vibild

På Nordkraft blev der holdt endnu en tale af en for mange højest overraskende person, Anders Lund Madsen. Han indledte med at sige, at han aldrig havde været soldat eller ønsket det, og så fulgte et finurligt og ganske morsomt indlæg om soldater og militær, der i sin undertone viste fin respekt for det, der udøves af den danske soldat, når opgaven kræver det.

Så entrede nogle unge mennesker op på scenen med nogle musikinstrumenter, som de betjente med en iver og en volumen, som umuliggjorde enhver samtale i hallen. De unge soldater gængede for en stor dels vedkommende med på de larmende rytmer, heavy metal skulle det vist hedde. Men de ældre veteraner følte det nærmere som om, der blev trukket

pigtråd igennem ørene, og søgte hurtigt udenfor i det dejlige vejr, hvor "musikken" var tåleligt afdæmpet.

Efter en stund samledes man ved Trænregimentets busser, der kørte soldaterne over på kasernen og folk fra soldaterforeningerne tilbage til Garnisonsmuseet.

Herfra vandrede man over på Veteranhjemmet, der bød på en lækker pålægsbuffet, som man nød i afslappet hygge indtil det var tid at drage mod hjemmet ovenpå en god og velgennemført national flagdag i det nordjyske.

(Tak til Jes Mose, Trænregimentet og Marianne Bue Lønskov, Jammerbugt Kommune for fotos)